

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.595/2025/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a Zolnay Ügyvédi Iroda (cím, eljáró: dr. Zolnay Péter ügyvéd) által képviselt 'I.r. felperes neve' (cím) I. rendű, 'II.r. felperes neve' (cím) II. rendű és 'III.r. felperes neve' (cím) III. rendű felpereseknek – a dr. Cselei Andrea ügyvéd (cím) által képviselt 'alperes neve' (cím) alperes ellen sérelemdíj megfizetése iránt indított perében – amely perbe az alperes pernyertessége érdekében az ifj. dr. Horváth Ferenc ügyvéd (cím) által képviselt 'beavatkozó neve' (cím) beavatkozott – a Miskolci Törvényszék 25.P.20.277/2024/59. számú ítélete ellen a felperesek 63. sorszámú fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – az ügy érdemét nem érintve – helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 (tizenöt) napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 44 450 (negyvennégyezer-négyszázötven) forint, míg a beavatkozónak szintén 44 450 (negyvennégyezer-négyszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg az állam javára, az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára – legkésőbb ezen ítélet meghozatalának keltétől számított 60 (hatvan) napon belül – személyenként 48 000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése során a Debreceni Ítéltábla megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás

[1] Az I. és a II. rendű felperesek házastársak, a III. rendű felperes a gyermekük. Az I. rendű felperes terhességét 2022. július 28-án állapították meg, az első genetikai ultrahang vizsgálatára 2022. szeptember 2-án a ... Vármegyei Kórházban, míg a második genetikai ultrahangra 2022. október 17-én az alperesnél került sor. A gesztációs kor ekkor 19. hét volt. Az elvégzett szülészeti ultrahang diagnosztikai vizsgálat eredménye szerint az ajakív, szápad ép, normális koponya struktúra, orrcsont ábr., gerinc párhuzamos, gyomor, húgyhólyag telítődik, rekesz, vesék láthatók, hasfal ép, végtagok követhetőek, belek echogenitása normális, 4 üregű szív, normális tengelyállás, kzs.-ban 3 ér látható, kilépése szabályos. Magzatvíz mennyisége normális. Az érvényben lévő Magyar Szülészeti-Nőgyógyászati Ultrahang Társaság által kiadott protokoll alapján elvégzett vizsgálat értelmében durva fejlődési rendellenesség nem látható. A lelet szerint az I. rendű felperest felvilágosították a non-invazív perinatális kombinált tesztéről.

[2] Az I. rendű felperes 2023. március 13-án az alperes szülészetén a 41. gesztációs hétre spontán, 2670 grammal szülte meg 'gyermek neve' utónevű gyermekét, akit

légzészavar, nyáladás miatt áttettek a ... Gyermekegészségügyi Központba, ahol 2023. május 11-ig folyamatosan kezelték.

A kereset és az ellenkérelmek

[3] A felperesek keresetükben az I. és II. rendű felperes részére személyenként 40 000 000 forint, a III. rendű felperes részére 15 000 000 forint sérelemdíj és annak kamatai megfizetésére kérték az alperest kötelezni. Azt adták elő, hogy az alperesnél 2022. október 17-én elvégzett ultrahangvizsgálatról nem a szakmai protokollnak megfelelő leírás készült, a vizsgálat maga nem az elvárható gondossággal történt. A 2023. március 13-án született gyermeknek nyelőcsőfejlődési rendellenessége, légcső-nyelőcső sipolya van, a nagyartériái fordított anatómiával fejlődtek, FALLOT tetralógiája, pitvari és kamrai sövényhiánya, tüdőér-billentyű szűkülete, felső végtag rendellenessége, a gerincoszlopon veleszületett rendellenessége alakult ki. Az újszülöttet megoperálták, a nyelőcső-légcső összenyílást, a nyelőcső szűkületét megszüntették. Megállapították, hogy a háti VII., IX. és deréktáji I. csigolyája csak félcsigolya, valamint rögzítették, hogy kézfejlődési rendellenessége van.

[4] A felperesek megítélése szerint 'gyermek neve' olyan nagyszámú fejlődési rendellenességben szenvedett, mely alapos okot adott volna arra, hogy a művi terhesség-megszakítást akár a 24. hétig elvégezzék. Ezek a rendellenességek megfelelően alapos és a szakma szabályai szerint végzett vizsgálattal, az elvárható gondosság mellett a második genetikai ultrahangon ki kellett volna, hogy derüljenek. A felperesek állították, hogy az alperes mulasztásai folytán sérült az I. és II. rendű felperesek családtervezéshez való joga, az I. rendű felperes önrendelkezési joga, a felpereseknek a teljes, egész és egészséges családban éléshez való joga. A felperesek összességében az alperes felróható, jogellenes magatartását abban jelölték meg, hogy nem a szakmai protokoll szerint járt el a genetikai ultrahangvizsgálat alkalmával és nem észlelte időben a gyermek születési rendellenességeit a méhen belül.

[5] Az alperes és a beavatkozó a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a felperesek által állítottakkal szemben az alperes a jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, személyiségi jogsértést nem okozott. A második genetikai ultrahang-vizsgálat során és az I. rendű felperes ellátásával összefüggésben az alperes folyamatosan az egészségügyről szóló 1997. évi LIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) és az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény szerint járt el, az elvárható gondosságot tanúsította, a szakmai szabályokat, követelményeket betartotta. A felperesek által előadottak a gyermek tekintetében egyrészt nem lehettek volna a terhesség-megszakítás indikációi, másrészt nem voltak a 19. hetes terhességi korban felismerhetők.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság a 2025. október 1-jén meghozott 25.P.20.277/2024/59. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 15 napon belül az alperes részére 2 340 233 forint, a beavatkozó részére pedig 1 777 900 forint perköltséget. Kötelezte továbbá az I. és II. rendű felpereseket, hogy személyenként fizessenek meg az állam javára 1 500 000 forint illetéket, míg a III. rendű felperest arra, hogy fizessen meg az állam javára 900 000 forint illetéket.

[7] Az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában felhívta az Eütv. 77. § (3) bekezdését, 244. §-át, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban:

Ptk.) 1:4. § (1) bekezdését, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 300. § (1) bekezdését és úgy foglalt állást, hogy a perben kirendelt 'szakértől neve' igazságügyi szakértő szakvéleménye és szakvélemény-kiegészítése alapján az I. rendű felperes ultrahangvizsgálatát 2022. október 17-én az alperes az Eütv. 77. § (3) bekezdése szerinti gondossággal, az orvosszakmai szabályok betartásával végezte. Az I. rendű felperes részére nyújtott egészségügyi ellátás a szakmai irányelveknek és a szabályoknak megfelelt.

[8] A szakvéleményből megállapíthatóan az alperes az I. rendű felperes ultrahangvizsgálatát a vizsgálat időpontjában érvényes 002016 azonosító számú klinikai egészségügyi szakmai irányelvnek megfelelően végezte, így a magzat fejlődési rendellenességének fel nem ismerésében nem terheli mulasztás. A Pp. 316. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban felsoroltaktól mentes, ezáltal aggálytalannak tekintett szakvélemény és szakvélemény-kiegészítés alapján az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást: a szakértő részletesen elemezte, hogy a magzat egyes fejlődési rendellenességeinek vizsgálata mennyiben volt része a vizsgálat idején érvényes szakmai protokollnak és kitért az egyes fejlődési rendellenességek detekciós arányára is a vonatkozó szakirodalmi adatok alapján. Ezzel a felperesek által feltenni indítványozott kérdésekre a szakvélemény választ adott, annak további kiegészítése, illetve a szakértő és a szakközreműködő személyes meghallgatása szükségtelen volt.

[9] Összességében az elsőfokú bíróság az ítéletében azt állapította meg, hogy az alperes eljárása megfelelt az Eütv. 77. § (3) bekezdésében rögzített gondossági mércének, ezért a felperesek személyiségi jogainak a megsértése nem volt megállapítható, így az alperest sérelemdíj fizetési kötelezettség sem terhelte.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelmek

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben a „részítélet” hatályon kívül helyezését kérték a Pp. 381. §-a alapján. Azt adták elő – a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.459/2024/6. számú ítéletének felhívásával –, hogy az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Szaktv.) 47. § (5) bekezdésétől eltérően az elsőfokú eljárásban kirendelt szakértő a szakvéleményében nem tüntette fel pontosan, hogy a szakmai ténymegállapítások mely része származik a szakkonzultánstól, ezért a szakvélemény aggályos. Fenntartották azon előadásukat, hogy a kirendelt szakértő nem a 2020. december 14. és 2023. december 14. között érvényben volt, az Emberi Erőforrások Minisztériumának Egészségügyért Felelős Államtitkársága által kibocsátott szakmai protokollt, hanem a 2023. augusztus 1-től érvényben volt, a Belügyminisztérium Egészségügyi Államtitkársága által kibocsátott szakmai protokollt vette alapul a vizsgálata során. Megítélésük szerint a 19. és a 30. héten készült ultrahangleletek egyértelműen azt igazolják, hogy nem volt megfelelő gondosságú az ultrahangvizsgálat, azok sablonosak. Az elsőfokú bíróság a jogalap tekintetében nem folytatott le részletes bizonyítást és a szakértői vélemény aggályossága ellenére hozott ítéletet. A fellebbezésben lényegében megismételték a szakértői véleménnyel, illetve annak kiegészítésével összefüggő aggályaikat.

[11] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes, a felperesek fellebbezése megalapozatlan. A perben kirendelt 'szakértől neve' az igazságügyi orvostan, patológia szakorvosa, igazságügyi orvosszakértő, az általa írt szakvélemény 11., 12. és 13. oldala tartalmazza prof. 'szakkonzulens1 neve' és 'szakkonzulens2 neve' szakkonzultánsok

véleményét. A 2025. március 13-án kelt igazságügyi orvosszakértői véleményre tett felperesi észrevételekben nem volt olyan vitatás, amelyet a kiegészítő szakvélemény vonatkozásában, illetve a fellebbezésükben írtak a felperesek. A felperesek a Szaktv. 47. § (5) bekezdésére az elsőfokú eljárásban nem hivatkoztak, így ezen új tényállítás nem felel meg a Pp. 373. § (2) bekezdésében foglaltaknak. Egyebekben megismételte azon álláspontját, hogy a felperesek olyan kérdések feltételét indítványozták a szakértő részére, amelyekre a szakvélemény választ adott. A szakértő az Egészségügyért Felelős Államtitkárság Egészségügyi Szakmai Kollégium 002016 azonosító számú egészségügyi szakmai irányelveként ugyanarra a szakmai irányelvre hivatkozott mind az alap-, mind a kiegészítő szakvéleményében, azt a szakmai irányelvet, melyet a szakvélemény elkészítésekor figyelembe vett, tehát megjelölte és rögzítette, hogy aszerint járt el az alperes. Az alapszakvéleményben és annak kiegészítésében a feltett kérdésekre részletes választ adott, mindezt az elsőfokú bíróság aggálytalanként minősítette és részletes bizonyítást követően hozta meg az elsőfokú ítéletét.

[12] Az alperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelmében kérte a fellebbezés „elutasítását” és az elsőfokú ítélet helybenhagyását. Megítélése szerint a felperesek fellebbezésükben az elsőfokú bíróság által végzett, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével összefüggő tevékenységet támadják, azonban az elsőfokú bíróság terjedelmes bizonyítás lefolytatását követően a Pp. 279. §-ában írtak szerint járt el, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy az I. rendű felperes részére 2022. október 17-én nyújtott egészségügyi ellátás a szakmai irányelveknek és szabályoknak megfelelt.

Az ítéltábla döntése és jogi indokai

[13] A fellebbezést az ítéltábla megalapozatlannak találta.

[14] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelmek tartalmi korlátai között bírálta felül a Pp. 370. § (1) bekezdésére tekintettel.

[15] A felperesek a fellebbezésben *kizárólag* az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérték a Pp. 381. §-a alapján. A jogi képviselővel eljáró, tehát a Pp. koncepciója szerint professzionális pervitelt folytató, ezáltal az alapul szolgáló tények mellett az igényük érvényesítésével összefüggő anyagi jogi rendelkezéseket, illetve a követelésük előadásával kapcsolatos eljárási szabályokat is szükségképpen ismerő felperesek határozott fellebbezési kérelme alapján az ítéltábla ezért csak az elsőfokú bíróság eljárásának a szabályszerűségét vizsgálta a Pp. 369. § (1) bekezdése és 381. §-a figyelembevételével. Az eljárásjogi felülbírálat körében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a peres eljárást az arra irányadó eljárásjogi szabályok lényeges megsértése nélkül folytatta le, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó eljárásjogi szabálysértést a felperesek a fellebbezésükben lényegében meg sem jelöltek, az ítéltábla pedig olyan eljárási szabálysértést, amely erre okot adott volna nem észlelt [Pp. 370. § (2)-(3) bekezdései, Pp. 381. §], ezért a felperesek fellebbezése nem alapos.

[16] A Pp. 381. §-a szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel hatályon kívül helyezheti, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasíthatja, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése, mert

az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges, vagy nem észszerű.

[17] A Pp. 371. § (1) bekezdés b) és d) pontjai értelmében a fellebbezésben fel kell tüntetni határozott kérelmet arra, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben és milyen okból változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül, továbbá meg kell jelölni azt az anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést, amelyre a fellebbező a fellebbezését alapítja, kivéve, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés. A felperesek azzal, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a Pp. 381. §-a alapján kérték – és a fellebbezésben előadottak tartalma alapján –, az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatára nem tartottak igényt, mivel álláspontjuk szerint az elsőfokú eljárásban történt szabálysértés (a szakértői vélemény aggályossága megszüntetéséhez szükséges kiegészítésnek az elmulasztása) a másodfokú eljárásban nem küszöbölhető ki, vagyis az elsőfokú döntés érdemi felülbírálatra alkalmatlan. Ezen határozott kérelemre figyelemmel pedig az ítéltábla kizárólag azt vizsgálhatta, hogy az elsőfokú eljárásban történt-e olyan, az ügy érdemi eldöntésére kiható, a másodfokú eljárásban észszerűen nem orvosolható lényeges eljárási szabálysértés, ami szükségessé teszi az elsőfokú eljárás megismétlését vagy kiegészítését.

[18] A felperesek fellebbezése az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak a megsértéseként a szakértői bizonyításra vonatkozóan tartalmazott hivatkozásokat, azonban annak tartalmi korlátai között az elsőfokú bíróság részéről nem volt megállapítható eljárásjogi szabálysértés. Az elsőfokú bíróság ugyanis az eljárásjogi szabályokat betartotta, mivel indítványra az igazságügyi szakértőt kirendelte, az írásbeli szakvéleményt, majd a felperesi észrevételekre tekintettel a törvényszék felhívására előterjesztett kiegészítő szakvéleményt a felek részére kézbesítette [Pp. 313. § (1) és (3) bekezdés], az észrevételezési jogot biztosította. Ezt követően a felperesek észrevételével és a szakvélemény ismételt kiegészítésével összefüggésben az elsőfokú bíróság az ítélete [38] bekezdésében állást foglalt, a szakvéleményt aggálytalanak minősítette, ezáltal az ítélezése alapjául elfogadta, a felperesek indítványát a Pp. 276. § (5) bekezdése értelmében mellőzte, ezzel összefüggésben az indokolási kötelezettségének is eleget tett [Pp. 346. § (5) bekezdés].

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletében a szakvéleménynek és kiegészítésének a megállapításait értékelve úgy foglalt állást, hogy azok aggálytalanok, részletesen indokoltak, és erre tekintettel döntött a keresetek elutasításáról. Rámutat arra az ítéltábla, hogy a felperesek a fellebbezésükben – annak azonosítható tartalma szerint – nem a szakvélemény külön mérlegelést nem igénylő, nyilvánvaló hibájára, hiányosságára, vagy a szakértői bizonyítás szabályainak a megsértésére hivatkoztak, hanem az elsőfokú bíróság értékelési tevékenységét, végső soron az azon alapuló következtetései helyességét támadták. Az elsőfokú bíróság érdemi mérlegelő tevékenységét azonban a másodfokú bíróság nem az eljárásjogi, hanem az anyagi jogi felülbírálat körében vizsgálhatja és bírálhatja csak felül.

[20] A szakvélemény esetleges aggályossága esetén szintén csak anyagi jogi felülbírálat körében dönthet arról a másodfokú bíróság, hogy a perben releváns kérdések miatt szükséges-e a szakvélemény kiegészítése, pontosítása. Kiemeli azt az ítéltábla, hogy a fellebbezés által állított körben, a Szaktv. 47. § (5) bekezdésében rögzítettek esetleges megsértése nem eljárásjogi, hanem a szakvélemény aggályosságát érintő kérdés, mivel a szakértői véleménnyel kapcsolatos pervezetés az anyagi pervezetés része [Pp. 317. § (1)

bekezdés d) pont], anyagi pervezetésre azonban anyagi jogi felülbírálat hiányában nem volt lehetőség [Pp. 369. § (4) bekezdés]. A szakvélemény tartalmi aggályosságával összefüggő, annak hiányosságait állító jogorvoslati kérelem esetén tehát a Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezés konjunktív feltételei közül nemcsak a lényeges eljárási szabálysértés hiányzik, hanem a másodfokú eljárásban való orvosolhatatlanság is. Nem minősíthető eljárási szabálysértésnek az, hogy az elsőfokú bíróság a szakértői véleményt a perben felmerült szakkérdések eldöntésére alkalmasnak találta.

[21] A sürgősségnek tartott bizonyítás mellőzése nem eljárási szabálysértés, ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését nem alapozhatja meg. A kizárólag az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelem alapján az ítélet megváltoztatására irányuló, anyagi jogi jogszabálysértést megjelölő és ennek indokát adó fellebbezési kérelem hiányában a másodfokú bíróság anyagi felülbírálatot nem gyakorolhat, a bizonyítás szükségessége körében az elsőfokú bíróság álláspontját nem bírálhatja felül {lásd ebben az értelemben: Pécsi Ítéltábla Gf.IV.40.034/2022/5. számú ítélet, megjelent: BDT2023. 4671., Kúria Pfv.III.20.165/2025/7. számú ítélet [41] bekezdés és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat}.

[22] Minderre tekintettel – megváltoztatásra irányuló fellebbezési kérelem hiányában – az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet érdemben nem bírálhatta felül, ezért azt a Pp. 382. §-ának megfelelően – az ügy érdemét nem érintve – helybenhagyta.

Záró rész

[23] A felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért maguk viselik a másodfokú eljárásban felmerült költségüket, és kötelesek megfizetni a másodfokú eljárásban pernyertes alperes és alperesi beavatkozó perköltségét a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján.

[24] Másodfokú perköltségként merült fel a pernyertes alperes és alperesi beavatkozó oldalán az őket képviselő ügyvédek felszámított [Pp. 81. § (1) bekezdés] díja, melyet az ítélőtábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése szerint határozott meg összesen 44 450-44 450 forintban, figyelemmel az alperest és az alperesi beavatkozót képviselő ügyvédek áfa fizetési kötelezettségére is [a pertárgy értéke a fellebbezési eljárásban meg nem határozható volt, 2026-ban pedig a kirendelt ügyvéd díja óránként 7 000 forint Magyarország 2026. évi központi költségvetéséről szóló 2025. évi LXIX. törvény 67. § (4) bekezdése értelmében].

[25] A fellebbezési illeték alapját, a pertárgyértéket a másodfokú eljárásban az ítélőtábla felperesenként az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja alapján 600 000 forintban állapította meg, figyelemmel arra, hogy a fellebbezés csak hatályon kívül helyezésre irányult, a jogorvoslati kérelem kizárólag az elsőfokú eljárás folytatását célozta, ezáltal a másodfokú bíróság az ügy érdemében nem döntött, így a pertárgy értéke meg nem határozhatónak minősült [Drexlerné Karcub Edit: *A Pp. 366. §-ához írt magyarázat* In: Wopera Zsuzsa (szerk.): *Nagykommentár a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényhez*, Wolters Kluwer Kft., 2025. évi Jogtárformátumú kiadás]. Erre tekintettel a másodfokú eljárás illetékének a mértékét az ítélőtábla az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint felperesenként 48 000 forintban határozta meg.

[26] A másodfokú eljárásban is pervesztes felperesek kötelesek személyenként megfizetni a feleket az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja szerint megillető tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján előzetesen meg nem fizetett 48 000 forint illetéket az állam javára a Pp. 101. § (1) bekezdése és a Pp. 102. § (1) bekezdése, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján. Tájékoztatja az ítéltábla a felpereseket, hogy ha az illeték megfizetésére történő felhívásnak a rendelkező részben megjelölt határidőben nem tesznek eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályokat kell alkalmazni.

[27] A másodfokú perköltség megfizetésére vonatkozó teljesítési határidő a Pp. 344. § (1) bekezdésén alapul.

[28] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja értelmében tárgyaláson bírálta el.

[29] Ez ellen az ítélet ellen a fellebbezés lehetőségét – megengedő szabály hiányában – a Pp. 365. § (2) bekezdése zárja ki.

Debrecen, 2026. február 5.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, Dr. Rózsavölgyi Bálint s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró